

Lovforslaget sættes til Forhandling.

J. C. A. Larsen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at der nedsættes en Kommission til at udarbejde Grundlag for en Revision af den nugældende Næringslovgivning, der jo er i høj Grad forældet. Jeg vil straks sige, at jeg personlig ikke er særlig forelsket i Kommissioner, men naar den højtærede Handelsminister har fremsat dette Lovforslag, maa jeg tro, at det i nogen Grad er som Følge af et Tryk, efter forskellige Henvendelser fra Industriens, fra Handelens og fra Haandværkets Side. Det kan jo heller ikke nægtes, at der er sket betydelige Forandringer i de 64 Aar, Næringsloven af 1857 har eksisteret, uden at der er sket nogen væsentlig Ændring i den. I 1890 blev der nedsat en Kommission, som fremkom med et Forslag i 1893. Dette Forslag blev fremsat i et Par Samlinger, men naaede ikke at blive til Lov. Særlig under Krigen er der sket saa mange Forandringer paa Handelens og Industriens Omraade, at det sikkert vil have sin Betydning, at vi faar en Lov i den her omhandlede Retning fremmet. I Bemærkningerne til Lovforslaget er anført, at Kommissionen ikke vil være udelukket fra at optage til Behandling og Prøvelse andre Spørgsmaal end dem, der er anførte i Næringsloven; det kan kun glæde mig, at Kommissionen faar et vidt Spillerum, idet der muligvis kan være Forhold, som i høj Grad trænger til at komme ind under denne Lov.

Dersom det gamle Ord, at mange Kokke giver daarlig Mad, skulde gøre sig gældende overalt, ogsaa her, kunde man maaske sige, at et Medlemsantal af 26 er noget stort til en Kommission som denne. Men jeg maa formode, at den højtærede Minister har haft sine særlige Grunde til at foreslaa et saadant Antal, og skal derfor ikke gøre særlige Indvendinger derimod.

Jeg kan saaledes paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Handelsminister Støtte til at faa dette Lovforslag gennemført.

J. P. Larsen: Det er udenfor al Tvivl, at en saa gammel Lov som Næringsloven af 1857 trænger til Revision. Verden og Udviklingen staar ikke stille, som Loven gør det, og det er jo tænkeligt, at den Lov, som i 1857 ophævede mange snærende

Baad for Næringslivet, nu atter trænger til at revideres, maaske ogsaa i Retning af at løse snærende Baand. Som det fremgaar af Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, er der gentagne Gange gjort Forsøg paa at revidere Loven, men Forsøgene er ikke lykkedes. Sidste Gang, der var et Lovforslag fremme her i Tinget herom, naaede det ikke en Gang frem til en anden Behandling. Dette turde være Bevis for, hvor vanskeligt det er at revidere en saa omfattende Lov, der paa saa mange Maader og paa saa mange Omraader griber ind i vort Samfundsliv, og det turde tillige være et Bevis for, hvor vanskeligt det er at opnaa Enighed derom. Om det denne Gang skal lykkes bedre, derom kan man jo ikke have nogen Mening, men jeg hilser med Glæde det her fremsatte Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en Revision af Næringslovgivningen.

Den Sæmmensætning, som man fra Regeringens Side vil give Kommissionen, vidner om, at man har været overordentlig skøn som i sit Valg, og at man med en lykkelig Haand har undgaet at skaffe Repræsentation for en meget stor Faktor i vort Næringsliv herhjemme. Jeg sigter til, at der ikke findes anført — det fremgik heller ikke af den højtærede Ministers Udtalelser — noget om en Repræsentation for Andelselskaberne, med andre Ord, for hele den kooperative Virksomhed her i Danmark. Ved Behandlingen af Forslag om Revision af Næringsloven i Landstinget i 1898 blev der fra en Venstremænds Side peget paa dette Forhold. I og for sig var det altsaa kun en Fortsættelse af den gode gamle Venstretradition, om Forslaget havde indeholdt Bestemmelser om Repræsentation for Andelselskaber. Der blev peget derpaa den Gang af en bestemt Aarsag, nemlig fordi det daværende Lovforslag indeholdt Bestemmelser, der i meget høj Grad vilde ramme de da bestaaende Andelsorganisationer, der ifølge Opgivelse af vedkommende Venstremand — det var P. Bojsen — allerede den Gang producerede Halvdelen af, hvad der produceres i dette Land. I det Forslag, som da blev behandlet, forefandt der Ting, som vilde virke i høj Grad gærende for Andelselskaberne, og han pegede med Rette paa, at her var et Forhold, hvor man burde lovgive. Der fandtes ingen Be-